

Kammarrätten i Göteborg
Box 1531
401 50 Göteborg

12 augusti 2019

ÖVERKLAGANDE

Klagande:

[REDACTED]
[REDACTED]

Ombud:

John Stauffer
Civil Rights Defenders
Sergels torg 12
111 57 Stockholm
[REDACTED]

Frederick Batzler
Centrum för Sociala Rättigheter
Resursverket Norra Grängesbergsgatan 28
214 50 Malmö
[REDACTED]

Genom tidigare ingiven fullmakt.

Motpart:

Vellinge kommun
235 81 Vellinge

Överklagat avgörande: Förvaltningsrätten i Malmös dom i mål nr 10477-17, meddelad den 25 juni 2019

Saken:

Begäran om laglighetsprövning enligt kommunallagen (1991:900)

YRKANDE

██████████ överklagar förvaltningsrättens dom i mål nr 10477-17 och yrkar att kamrarrätten i enlighet med 10 kap. 8 § 4 punkten kommunallagen ska upphäva kommunfullmäktige i Vellinge kommuns beslut den 20 september 2017, § 118, i den del beslutet gället förbud mot passiv insamling av pengar på ett antal angivna platser inom kommunen.

GRUNDER

Som grund för yrkandet anförs att den aktuella ordningsföreskriften ska upphävas då den begränsar individers yttrandefrihet och innebär att gruppen romer diskrimineras i strid med artiklarna 10 och 14 EKMR samt 2 kap. 12 och 19 §§ RF. Föreskriften står under alla omständigheter inte i proportion till de inskränkningar i personlig frihet som den innebär för individer och ska upphävas på denna grund. ██████████ hänvisar härvid till vad hon anfört i begäran om laglighetsprövning (2017-10-02), yttrande angående fråga om fortsatt prövning i mål 10477-17 (2019-01-24) samt yttrande över aktbilaga 27 i mål 10477-17 (2019-03-06).

Varken Högsta förvaltningsdomstolen (HFD) eller förvaltningsrätten har i domarna som meddelades den 17 december 2018 respektive den 25 juni 2019 gjort en samlad och fullständig prövning utifrån de rättigheter enligt RF och EKMR som åberopas som grund i det nu aktuella målet. Det faktum att HFD konstaterat att ordningsföreskriften inte gör obefogade inskränkningar i enskildas frihet i förhållande till ordningslagens bestämmelse i 3 kap. 12 §, utan att över huvud taget beröra de aktuella rättigheterna, deras innebörd eller den normkonflikt som föreskriften ger upphov till, kan i motsats till vad förvaltningsrätten anför inte anses utgöra en tillräcklig bedömning av ordningsföreskriftens förenlighet med EKMR och grundlagsbestämmelser om fri- och rättigheter. Detta särskilt mot bakgrund av att en nationell prövning i enlighet med subsidiaritetsprincipen måste sträcka sig minst lika långt som Europadomstolens egen prövning av rimliga påståenden om överträdelser av konventionen.

Som ombud för ██████████ vill vi härvid erinra om Europarådets ministerkommittés rekommendation rec(2004)6 samt Brightondeklarationen där det betonas att nationella domstolar, för att säkerställa att konventionsrättigheterna ges ett effektivt genomslag på nationell nivå, har en skyldighet att i sina domar beakta Europakonventionens principer och Europadomstolens praxis, samt att lösa de problem som ger upphov till rättighetskränkningar. Varken HFD eller Förvaltningsrätten i Malmö kan anses ha uppfyllt denna skyldighet. I frånvaro av en prövning av huruvida kommunens förbud är i strid med artiklarna 10 och 14 EKMR samt 2 kap. 12 och 19 §§ RF är det därtill motiverat att frågan tas upp till prövning i syfte att tillgodose ██████████ rätt till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 13 EKMR.

Förvaltningsrätten anför i domen från den 25 juni 2019 att ██████████ inte kunnat visa att ordningsföreskriften står i strid med varken ordningslagen eller EKMR och RF. Det framgår emellertid inte av domskälen hur rätten tagit ställning till de grunder som ██████████ anfört till stöd för sin talan. ██████████ har ingående redogjort för varför HFD:s obefintliga prövning av ordningsföreskriftens förenlighet med EKMR och RF inte uppfyller de krav som uppställs enligt Europadomstolens praxis. Att förvaltningsrätten som grund för att avvisa talan endast hänvisar till domen från HFD, utan att över huvud taget beröra de argument som ██████████ anfört i sak, kan inte anses uppfylla kravet på motivering i 30 § 2 st. FPL.

SKÄL FÖR PRÖVNINGSTILLSTÅND

Sammanfattningsvis är den prövning som förvaltningsrätten har utfört i relation till EKMR och RF bristfällig. Någon erforderlig prövning av sakfrågan – ordningsföreskriftens förenlighet med artiklarna 10 och 14 EKMR samt 2 kap. 12 och 19 §§ RF – har inte gjorts. Därtill går det inte att utläsa i domskälen hur rätten har beaktat de skäl som [REDACTED] har anfört till stöd för begäran om laglighetsprövning. Det finns således anledning att betvivla riktigheten i det slut som förvaltningsrätten har kommit till, och utan att prövningstillstånd meddelas är det inte heller möjligt att bedöma riktigheten i förvaltningsrättens domslut.

Mot bakgrund av att frågan i målet rör en kränkning av grundläggande fri- och rättigheter samt då ett flertal kommuner har antagit eller överväger att anta liknande ordningsföreskrifter är det av stor vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas och att kammarrätten företar en noggrann prövning av sådana ordningsföreskrifters förenlighet med EKMR och grundlagsbestämmelser om fri- och rättigheter. Då HFD endast prövat ordningsföreskriftens förenlighet med ordningslagen saknas vägledande praxis på området.

John Stauffer

Frederick Batzler